

til Brandvæsenets Ordning var fastslaaet. Vigesom det imidlertid viste sig forbundet med praktiske Vanskeligheder at optage de fornødne Bestemmelser i Loven forsaavidt Materiellet angaaer, der dog udgjør en væsentlig Bestanddel af det til en hensigtsmæssig Ordning af Brandvæsenet Henhørende, saa at Bestemmelserne herom dog maatte henvises til et Regulativ, saaledes har Ministeriet, da det baade fra Kjøbenhavns Magistrats og Borgerrepræsentationens Side fandtes ønskeligt, at de ommeldte Bestemmelser udgif af Loven, troet at burde opgive den anførte Tanke, idet Ministeriet maa erkjende, at de organisatoriske Bestemmelser for Brandvæsenet ere af den Bessaffenhed, at det, naar Minimum ikke skal sættes altfor lavt, kan ansees ønskeligt med større Frihed og Lethed end ad Lovgivningsveien at kunne træffe forandrede Bestemmelser efter de foranderlige Forhold. Da Ministeriet derhos saavel i den fra Magistratens Side udtalte Erkjendelse af Kommunens Pligt til at efterkomme saadanne Fordringer til et forsvarligt Brandvæsen, som af Ministeriet til enhver Tid ansees fornødne, som i den Ministeriet ifølge denne Paragraf tilkommende Ret til efter Forhandling med Kommunalbestyrelsen at fastsætte de organisatoriske Bestemmelser i et Regulativ har fundet tilstrækkelig Betyggelse for de samme underlagte Interesser, har Ministeriet troet at burde antage, at der heller ikke fra Repræsentationens Side vilde blive fordret videregaaende Bestemmelser optagne i Loven end de her foreslaaede, navnlig da fuldstændig Oplysning om de Grundtræk, i Henhold til hvilke Ordningen tænkes iværksat, foreligge.

Nærværende Paragraf er saaledes i det Hele traadt istedetfor de Bestemmelser, der tidligere tænktes optagne som Minimum for de Fordringer. Man troede at maatte stille til Brandvæsenet i Overensstemmelse med de af Kommissionen gjorte Forslag, men Ministeriet har derfor heller ikke kunnet noies med den Stilling, som Lov af 4de Marts 1857 om Kjøbenhavns kommunale Anliggender § 20 i lignende Forhold anviser Indenrigsministeriet, nemlig at Kommunen selv fastsætter Bedtægten og denne kun stadfæstes af Ministeriet.

Medens nemlig alle de i den ovennævnte almindelige kommunale Bedtægt omhandlede

Forhold ere saadanne, til hvilke Udgifterne alene afholdes af Kommunen, og at det altsaa er aldeles naturligt, at der her overlades Kommunen en større Raadighed, maa det ikke oversees, at Forholdet med Hensyn til Kjøbenhavns Brandvæsen herfra er væsentligt forskjelligt, idet dettes Udgifter for en stor Del skulle bæres af Kjøbenhavns og Landbygningernes Brandforsikringer, hvilke Selskabers Interesser det netop er Ministeriets Opgave at varetage ligeoverfor Kommunen. Det vil derfor vistnok ogsaa findes naturligt, at Ministeriet har maattet forbeholde sig selv at udfærdige Regulativet og kun forinden dets Udstedelse forhandle med Kommunalbestyrelsen herom, hvorved det altsaa vil have det i sin Magt at fordre saameget, som de Ministeriet underlagte Interesser maatte kræve. Det er saaledes kun under denne Forudsætning, mod hvilken der iøvrigt heller ikke fra Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse er reist nogen Indsigelse, at Ministeriet har kunnet gaae ind paa at udskyde de omhandlede Bestemmelser af Loven og henvide dem til Optagelse i et Regulativ.

Skjondt Sæns Slutningsbestemmelse muligvis er overflodig, er det dog anseet hensigtsmæssigt, i Lighed med Lov af 11te Febr. 1857 om Omordning af Kjøbenhavns Politi § 15, udtrykkeligt at forbeholde Brandvæsenets Bestyrelse en vis disciplinair Straffemyndighed.

ad § 5.

Medens Ministeriet har troet at kunne henvide alle Detailbestemmelser vedrørende Reserverkorpset til Magistratens nærmere Bestemmelse, maa en Bestemmelse om selve Reserverkorpsets Oprettelse selvfølgelig indeholdes i Loven, eftersom det fordres, at Tjeneste i samme skal ydes uden Bederlag af de til Tjeneste i borgerlige Korps'er iøvrigt pligtige Personer, og Ministeriet har derhos troet at burde forbeholde sig at tage Bestemmelse om Korpsets Størrelse.

Iøvrigt henvises til de Kommissionens Udkaft om Brandvæsenets Ordning § 7 ledsagende Motiver.

ad § 6.

Da det ikke blot er Kirkerne, men ogsaa forskjellige andre offentlige Bygninger, hvilke